

سرمقاله

تکیه بر امکانات داخلی

محمد رضا هویدا

جنگ در مناطق مختلف کشور جریان دارد و همزمان طالبان و گروه های تروریستی مثل شبکه حقانی شهرها را نیز هدف قرار داده‌اند.

در یک نگاه تقریباً تمام مناطق کشور در تهدید تروریسم قرار دارد. این تهدیدها واقعا مردم را نگران کرده‌اند. خبرهایی که از گوشه و کنار ولایات مختلف کشور می رسد، وضعیت شکننده امنیتی در مناطق مختلف را بیان می کند. این وضعیت برای مردم افغانستان بسیار ناراحت کننده است. سقوط پی در پی ولسوالی ها و افزایش یعب گذاری ها و حملات انتحاری همزمان با گرم شدن هوا در گذشته نیز بی سابقه نبوده است، ولی امسال، اوضاع نسبتاً غیر معمولی است.

به همین خاطر نیز معاون اول ریاست جمهوری به مناطق شمالی کشور رفته تا در کنار مردم خطر سقوط ولایات شمالی را دفع کند. حضور او در خط مقدم جبهه علیه طالبان چند موضوع را روشن ساخت: اولین این که نیروهای امنیتی در کشور از نظر روانی تحت فشار هستند و تقویت روحیه آنها در نبرد با طالبان و تروریسم سخت موثر است.

حضور معاون اول ریاست جمهوری در این مدت توانسته است یسر روحیه سربازان اردوی ملی تاثیر مثبت بگذارد. دیگر اینکه پروسه صلح با طالبان که بارها شکست خورده است، با امیدواری به نتیجه خیر پیش نمی رود.

در مقابل، جنگ با طالبان اگر با انگیزه باشد، می تواند طالبان را به توافق در مقابل نیروهای امنیتی و شکست در مقابل این نیروها مجبور بسازد. مشخص نیست که دولت چرا نمی خواهد بجای هزینه کردن بر دفاع و جنگ جدی علیه طالبان به صلح با چنین وضعیتی تن بدهد. این صلح که بارها به شکست و گاهی به شرمساری منجر شده است، اکنون در بدترین وضعیت خود قرار دارد.

دولت افغانستان پس از رویدادهای خونین اخیر نیز هیئتی را به سوی پاکستان فرستاد تا با سران اسلام آباد گفتگو کند و خواستههای افغانستان را واضحاً برای آنها بیان دارد. چنانکه پیداست این هیئت نتیجه مشخصی از این سفر به دست نیاورده است و وضعیت همان گونه که بود، می باشد.

راهی که دولت های افغانستان در گذشته و حال می روند، از یک سو قراقرگی است که مشکلات داخلی را حواله به بیرون می کنند و از سوی دیگر آنچه خود داریم را از دیگران طلب می کنیم

این سیاست باعث شده تا دشمنان مردم افغانستان قوی شوند. مردم افغانستان همواره از همه برنام‌هایی که دولت برای استقرار حاکمیت و ثبات در کشور داشته حمایت کرده اند، نمونه آن را در انتخابات ریاست جمهوری و چندین انتخابات گذشته دیده ایم. همان گونه که مردم افغانستان برای اهدای خون در حوادث اخیر از یکدیگر پیشی گرفتند و تلاش کردند تا به مجروحین کمک نمایند، اگر به این مردم اتکا شود، می توانند بهترین پشتوانه برای مبارزه با طالبان و تروریسم باشند.

شکی در این نیست که پتانسیل‌هایی برای سوء استفاده دشمنان افغانستان در داخل افغانستان وجود دارد و به همین جهت نیز نیروهای تروریست به راحتی می توانند وارد افغانستان شوند و عملیات کنند.

ولی در مقابل آن اکثریت مردم افغانستان در کنار یکدیگر به بهبودی و ثبات و حاکمیت قانون در افغانستان فکر می کنند و تلاش می کنند کشوری آباد و مرفه و قانونمند داشته باشند. به این بخش از اکثریت خاموش توجهی نشده است. در حالی که هزاره از آنها خواسته شده تا در کنار دولت باشند، واقعا حماسه آفرینند.

دولت افغانستان بهتر است به نیروها و امکاناتی که در اختیار خود دارد تکیه کند، مطمئناً اگر دولت صادقانه با مردم همکاری کند و از آنها بخواهد علیه طالبان در مناطق شان قیام کنند و در کنار دولت باشند، مردم با دولت خواهند بود و طالبان را از مناطق شان بیرون خواهند کرد، البته به این شرط که افراد صالح و دلسوز و مورد اعتماد مردم در راس امور ملکی و نظامی قرار بگیرند و از اعتماد مردم سوء استفاده نکنند.

پاشنه آشیل مشکلات کجاست؟

عبدالله هروی

در روزهای اخیر چالش های موجود در جامعه به اوج خود رسیده است. اگر در سال های گذشته مسئله ناامنی و فساد اداری بعنوان مهم ترین مشکلات کشور و حکومت یاد می شدند و در اولویت قرار داشتند؛ در دو سال اخیر و به خصوص روزهای اخیر افزون بر مسئله تشدید ناامنی ها و ناآرامی ها در پایتخت و ولایات، مسئله بیکاری مفرط و فقر شدید و روبه گسترش و نیز از هم گسیختگی آشکار در امور اداره و حکومتمنداری در جامعه و حکومت بیش از پیش خود نمایی می کند. چنانچه قضیه را از مسایل اجتماعی دنیسال نماییم فقط یک توقف کوتاه در مقابل ریاست صدور پاسپورت و چند سفارت خانه خارجی همچوار در کشور، سیل جمعیت که شمار شان هرروز از یک تا سه هزار بیرون است گواه آنست که وضعیت اقتصادی جامعه تا به چه اندازه خراب و نابسامان است. بیکاری دوامدار و فقر شدیدی که زندگی مردم را به کام خود فرو برده است عده ای زیادی از هم وطنان را مجبور ساخته است که راه غربت و آوارگی را در پیش بگیرند. در واقعیت امر مردم افغانستان پس از سیزده سال دوباره به نقطه اول بحران و آوارگی و غربت برگشتند. در میان این خیل کثیر کسانی که آماده فرار از کشور هستند می توان افرادی را از طیف های مختلف جامعه مشاهده کرد. دانشجویی که عزم ترک تحصیل کرده و او را وادار ساخته است که راه کاری در خارج از کشور را در پیش بگیرد، همینطور جوانی که تا دیروز با شور و اشتیاق در صفوف پولیس ملی برای تأمین امنیت و ثبات کشور مشتاقانه حضور داشت و می رزمید، اما اینک به دلیل تنگنای معیشت و تبعیض و عدم احساس مسئولیت مسئولان رده بالا در برابر حفظ جان آنان و... مجبور شده است که راه خارج را در پیش بگیرد. برای تمثیل بیشتر این وضعیت در یکی از صفحات اجتماعی فردی موضوعی را مربوط

به روزهای اخیر چالش های موجود در جامعه به اوج خود رسیده است. اگر در سال های گذشته مسئله ناامنی و فساد اداری بعنوان مهم ترین مشکلات کشور و حکومت یاد می شدند و در اولویت قرار داشتند؛ در دو سال اخیر و به خصوص روزهای اخیر افزون بر مسئله تشدید ناامنی ها و ناآرامی ها در پایتخت و ولایات، مسئله بیکاری مفرط و فقر شدید و روبه گسترش و نیز از هم گسیختگی آشکار در امور اداره و حکومتمنداری در جامعه و حکومت بیش از پیش خود نمایی می کند. چنانچه قضیه را از مسایل اجتماعی دنیسال نماییم فقط یک توقف کوتاه در مقابل ریاست صدور پاسپورت و چند سفارت خانه خارجی همچوار در کشور، سیل جمعیت که شمار شان هرروز از یک تا سه هزار بیرون است گواه آنست که وضعیت اقتصادی جامعه تا به چه اندازه خراب و نابسامان است. بیکاری دوامدار و فقر شدیدی که زندگی مردم را به کام خود فرو برده است عده ای زیادی از هم وطنان را مجبور ساخته است که راه غربت و آوارگی را در پیش بگیرند. در واقعیت امر مردم افغانستان پس از سیزده سال دوباره به نقطه اول بحران و آوارگی و غربت برگشتند. در میان این خیل کثیر کسانی که آماده فرار از کشور هستند می توان افرادی را از طیف های مختلف جامعه مشاهده کرد. دانشجویی که عزم ترک تحصیل کرده و او را وادار ساخته است که راه کاری در خارج از کشور را در پیش بگیرد، همینطور جوانی که تا دیروز با شور و اشتیاق در صفوف پولیس ملی برای تأمین امنیت و ثبات کشور مشتاقانه حضور داشت و می رزمید، اما اینک به دلیل تنگنای معیشت و تبعیض و عدم احساس مسئولیت مسئولان رده بالا در برابر حفظ جان آنان و... مجبور شده است که راه خارج را در پیش بگیرد. برای تمثیل بیشتر این وضعیت در یکی از صفحات اجتماعی فردی موضوعی را مربوط

به یکی از قایل های نزدیک خود نوشته بود که واقعا تکان دهنده است: کارمندی به همسرش میگوید که اگر برای من کدام واقعه ای پیش آمد، فرزندانم را بین برادرانم (کاکاهای شان) تقسیم کن. زیرا آنان توان اقتصادی این را ندارند که همه فرزندانم را یکی شان سرپرستی نماید. تو هم می توانی به خانه پدرت بروی و هر تصمیمی که خواستی بگیر!

در ارتباط با وضعیت امنیتی کشور بقول معروف آنچه عیان است چه حاجت به بیسان است. امروز هر گوشه ای از کشور چینه جنگ است و هر گوشه ای و چهار راهی هدف انتحاری. وضعیت چند روز اخیر در کابل نشان داه که وضعیت امنیتی تا چه اندازه شکننده است. مضاف بر این ها مسئله ناامنی راه های مواصلاتی کشور هم چنان بر سر جای خود باقی است. هنوز شمار زیادی از هم وطنان ما در شمال و جنوب، شرق و غرب کشور در مسیر راه ها به وسیله مخالفین و عناصر راهزن به گروگان گرفته شده و سپس به قتل می رسند.

از لحاظ آشفته گی و ناکارآمدی اداری همین جمله بس که گفته شود چیزی بنام اداره وجود ندارد. هر مقام و هر کسی هرچه بخواهد انجام می دهد. هر تامل و غفلتی و عدم انجام وظیفه ای که امکان داشته باشد صورت می گیرد، اما هیچ مرجع جدی و مسئول وجود ندارد که بازخواست نماید. وضعیت آشفته اداری در کشور کاملا به شهر پی برسان صدق یافته است. چنانچه صفحه بازگویی نابسامانی ها به صورت جزئی یادشود مثنوی هفتاد من کاغذ می خواهد که از گنجایش این صفحه و نوشتار بیرون است. آنچه گفته آمد چکیده آن بود

پس به هر صورت در ریشه یابی مشکلات و نابسامانی های یاد شده دیدگاه های مختلفی وجود دارد که به اختصار اشاره می گردد. برخی از کارشناسان تشکیل حکومت وحدت ملی را یک ساختار نامتجانس از دو گروه رقیب سرسخت انتخاباتی می دانند، به همین جهت و بخاطر رقابت ها بر سر کسب قدرت میان

ثبات و دوام ناامنی هستند؟ آیا نبود بودجه سبب رکود اقتصادی و عدم اجرای پروژه های اقتصادی و رونق گرفتن چرخه اقتصاد کشور گردیده است؟ چه چیزی سبب آشفته گی و بی نظمی در دستگاه حکومتی گردیده است؟

بدست آوردن پاسخ سوال های یاد شده هم آسان است و هم دشوار. پیدا کردن این پاسخ ها از آن جهت آسان است که تقریباً عامل و دلایل بسیاری از نابسامانی ها روشن و مشخص است، اما از آن جهت دشوار است که اراده و نیتی قاطع و دل سوزانه وجود ندارد که زحمت فهم این پرسش ها را بخود بدهند و راه حلی را برای آن تدوین نمایند!

پس به هر صورت در ریشه یابی مشکلات و نابسامانی های یاد شده دیدگاه های مختلفی وجود دارد که به اختصار اشاره می گردد. برخی از کارشناسان تشکیل حکومت وحدت ملی را یک ساختار نامتجانس از دو گروه رقیب سرسخت انتخاباتی می دانند، به همین جهت و بخاطر رقابت ها بر سر کسب قدرت میان

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

دو جناح از یک سو و کاهش کمک های جهانی از جانب دیگر سامان یافتن اداره و تشکیل یک حکومت خوب بعید به نظر می رسد و دسترسی به آن بیش از همه دشوار تر.

هم چنین عده ای دیگر از آگاهان امور به موارد مختلفی اشاره دارند که هر کدام باعث ضعف حکومتمنداری خوب گردیده است. مسایلی از قبیل درک نادرست از وضعیت جاری در داخل کشور و در سطح منطقه و جهان، ساختارهای فرسوده پیشین، عدم پیگیری فرمان ها... و... در هر کدام فاکتورهایی هستند که تشدید نابسامانی و آشفته گی جامعه و کشور موثر می باشند. چنانچه بعضی از کارشناسان اشاره دارند که حکومت وحدت ملی با همه ادعاهای بلند بالا و تعهداتی را که خودش اعلام داشته است تا حال نتوانسته یکی از وعده های خود را در زمان معین آن عملی سازد. صدور فرمان های پی هم و عملی نشدن آن ها، حیثیت فرمان ها و جایگاه حقوقی حکومت را به شدت تنزیل داده و به اعتبار آن لطمه زده است. نبود

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

نویاوان، افزایش میزان تکرار جرم را هم به دنبال داشته است. اما برخی برنامه ها هم به بار آوردن ثمراتی آغازیده اند. نخست در زمینه پیشگیری، ابتکارات

تصمیم واحد و عدم هماهنگی در حکومت عامل دیگری است که ریشه برخی از مشکلات یاد شده ذکر می شود. بطور مثال وقتی برای تأمین امنیت هر کدام از مقام های حکومت ساز منحصر به فرد خود را می نوازند و هر کسی راه کار مختص به خویش را پیشکش می کند، طبیعی به نظر می رسد که نتیجه مطلوب بدست نیامده و بلکه زمینه و فرصت را برای مخالفین مساعد می گرداند. به نظر می رسد هریک از عوامل و زمینه های که در این نوشتار یاد شده است می تواند در نابسامانی وضعیت موجود اثر گذار باشند. اما آنچه نگارنده بر آن تاکید دارد و عامل اصلی و سنگ زیرین ناتوانی و بی کفایتی مسئولان می داند این است که متأسفانه روحیه ملی و احساس مسئولیت پذیری و پاسخگویی در امر انجام وظیفه و در برابر مردم وجود ندارد. در گریز از این ویژگی ها است که تعلل و سهل انگاری و غفلت وظیفه ای و عدم مسئولیت پذیری توجیه پیدا نموده و راه را بر هجوم نابسامانی ها می گشاید.

کاهش فقر کافی نیست: نا امنی مزمن در آمریکای لاتین

ناتالی الوارادو و کارلوس سانتیسکو / برگردان منوچهر مرزبانیان / قسمت دوم و پایانی

نشان داده اند. با اینهمه اینگونه ابتکارات در منطقه بسیار نادرند. سمرانجام تقویت دستگاه دیوانسالاری دولتی امر مهمی است. ایالت "Pernambou" در شمال شرق برزیل

اداره سیاست های امنیتی را با پیش گیری روش های مدرنی از نو سازماندهی کرده است، مانند پیگیری خود فرماندار از همسویی نتایج به دست آمده با اهداف مورد نظر. به گزارش دبیرخانه دفاع اجتماعی، گویا برنامه "میثاق حیات" که در سال ۲۰۰۷ برپا داشتند، امتحان خود را به طور گسترده ای پس داده باشد: میان سال های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۲ میزان آدمکشی ۶۰ درصد در سرتاسر ایالت و در ۲۰۰۶ "Recife" مرکز آن کاهش یافته اما با اینحال نبرد علیه تبهکاری باید ساکنان آن استان هنوز رقم بالایی است. رویاروی چنین چالش، نتایج ابتکاراتی که هم اینک به کار بسته اند نشانه هایی از راهکارهایی به دست می دهند که می توانند از تبهکاری بکاهند و خشونت هائی را آرام سازند که کشورهای آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب از آنها در از طریق تحرکی بیشتر، تعلیم و تربیتی بهتر و دسترسی به کار، با کاهش نابرابری ها و گسترش امکانات اقتصادی برای جوانان همگام گردد. خشونت به همانقدر که جدالی اجتماعی است، مهمی امنیتی نیز به شمار می آید. ....پایان

روزنامه افغانسان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یاتگر دیدگاه روزنامه افغانسان میباشد.

روزنامه افغانسان بخش دری و پشوی روزنامه اوت لوک افغانسان است.

www.dailyafghanistan.com Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

در حالی که جنایات سازمان یافته بیش از پیش رخ می دهند، نهاد دولت با کارآمدی بسیار ناپیچیزی بر جای مانده است. جنایت، فساد و کیفر گریزی، در دوری باطل پیاپی در چرخش اند، زیرا دستگاه های مسئول حفظ نظم، هرگونه حقیقتی را نزد مردم از دست داده اند. گذشته از این، اختلالات در کارکرد بخش قضائی و انتظامی کارآئی تدابیر امنیتی را هم مختل ساخته اند. اینک که در فرجام دگرگونی بنیادینی، خشونت های سیاسی جای خود را به هتای جنائی خود سپرده اند، پلیس به زحمت می تواند تاریخ گذشته مستبدانه ای را ورق زند که آموزه امنیت ملی، برآمده از دوران جنگ سرد، بسر رفتار مأمورانش چیرگی داشت. در برخی کشورهای منطقه دستگاه های امنیتی که هم و غم شان تا دیروز سرکوب مردم بود، حالا

در حالی که جنایات سازمان یافته بیش از پیش رخ می دهند، نهاد دولت با کارآمدی بسیار ناپیچیزی بر جای مانده است. جنایت، فساد و کیفر گریزی، در دوری باطل پیاپی در چرخش اند، زیرا دستگاه های مسئول حفظ نظم، هرگونه حقیقتی را نزد مردم از دست داده اند. گذشته از این، اختلالات در کارکرد بخش قضائی و انتظامی کارآئی تدابیر امنیتی را هم مختل ساخته اند. اینک که در فرجام دگرگونی بنیادینی، خشونت های سیاسی جای خود را به هتای جنائی خود سپرده اند، پلیس به زحمت می تواند تاریخ گذشته مستبدانه ای را ورق زند که آموزه امنیت ملی، برآمده از دوران جنگ سرد، بسر رفتار مأمورانش چیرگی داشت. در برخی کشورهای منطقه دستگاه های امنیتی که هم و غم شان تا دیروز سرکوب مردم بود، حالا

در حالی که جنایات سازمان یافته بیش از پیش رخ می دهند، نهاد دولت با کارآمدی بسیار ناپیچیزی بر جای مانده است. جنایت، فساد و کیفر گریزی، در دوری باطل پیاپی در چرخش اند، زیرا دستگاه های مسئول حفظ نظم، هرگونه حقیقتی را نزد مردم از دست داده اند. گذشته از این، اختلالات در کارکرد بخش قضائی و انتظامی کارآئی تدابیر امنیتی را هم مختل ساخته اند. اینک که در فرجام دگرگونی بنیادینی، خشونت های سیاسی جای خود را به هتای جنائی خود سپرده اند، پلیس به زحمت می تواند تاریخ گذشته مستبدانه ای را ورق زند که آموزه امنیت ملی، برآمده از دوران جنگ سرد، بسر رفتار مأمورانش چیرگی داشت. در برخی کشورهای منطقه دستگاه های امنیتی که هم و غم شان تا دیروز سرکوب مردم بود، حالا

در حالی که جنایات سازمان یافته بیش از پیش رخ می دهند، نهاد دولت با کارآمدی بسیار ناپیچیزی بر جای مانده است. جنایت، فساد و کیفر گریزی، در دوری باطل پیاپی در چرخش اند، زیرا دستگاه های مسئول حفظ نظم، هرگونه حقیقتی را نزد مردم از دست داده اند. گذشته از این، اختلالات در کارکرد بخش قضائی و انتظامی کارآئی تدابیر امنیتی را هم مختل ساخته اند. اینک که در فرجام دگرگونی بنیادینی، خشونت های سیاسی جای خود را به هتای جنائی خود سپرده اند، پلیس به زحمت می تواند تاریخ گذشته مستبدانه ای را ورق زند که آموزه امنیت ملی، برآمده از دوران جنگ سرد، بسر رفتار مأمورانش چیرگی داشت. در برخی کشورهای منطقه دستگاه های امنیتی که هم و غم شان تا دیروز سرکوب مردم بود، حالا

در حالی که جنایات سازمان یافته بیش از پیش رخ می دهند، نهاد دولت با کارآمدی بسیار ناپیچیزی بر جای مانده است. جنایت، فساد و کیفر گریزی، در دوری باطل پیاپی در چرخش اند، زیرا دستگاه های مسئول حفظ نظم، هرگونه حقیقتی را نزد مردم از دست داده اند. گذشته از این، اختلالات در کارکرد بخش قضائی و انتظامی کارآئی تدابیر امنیتی را هم مختل ساخته اند. اینک که در فرجام دگرگونی بنیادینی، خشونت های سیاسی جای خود را به هتای جنائی خود سپرده اند، پلیس به زحمت می تواند تاریخ گذشته مستبدانه ای را ورق زند که آموزه امنیت ملی، برآمده از دوران جنگ سرد، بسر رفتار مأمورانش چیرگی داشت. در برخی کشورهای منطقه دستگاه های امنیتی که هم و غم شان تا دیروز سرکوب مردم بود، حالا

در حالی که جنایات سازمان یافته بیش از پیش رخ می دهند، نهاد دولت با کارآمدی بسیار ناپیچیزی بر جای مانده است. جنایت، فساد و کیفر گریزی، در دوری باطل پیاپی در چرخش اند، زیرا دستگاه های مسئول حفظ نظم، هرگونه حقیقتی را نزد مردم از دست داده اند. گذشته از این، اختلالات در کارکرد بخش قضائی و انتظامی کارآئی تدابیر امنیتی را هم مختل ساخته اند. اینک که در فرجام دگرگونی بنیادینی، خشونت های سیاسی جای خود را به هتای جنائی خود سپرده اند، پلیس به زحمت می تواند تاریخ گذشته مستبدانه ای را ورق زند که آموزه امنیت ملی، برآمده از دوران جنگ سرد، بسر رفتار مأمورانش چیرگی داشت. در برخی کشورهای منطقه دستگاه های امنیتی که هم و غم شان تا دیروز سرکوب مردم بود، حالا

کارتون روز

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دیزاین: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: مهدی صالحی

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

افغانستان The Daily Afghanistan Outlook AFGHANISTAN

روزنامه افغانسان

افغانستان The Daily Afghanistan Outlook AFGHANISTAN